

мина прокажени, ꙗко то ся спрѣхъ из-
13 далечъ: И тѣ възвысихъ гласъ, и казу-
14 вахъ: Иисусе наставниче, помилуй ны. И
като ги видѣ, рече имъ: "Идѣте ся по-
кажѣте на священники-тѣ. И когато оти-
15 вахъ, очистихъ ся *отъ проказ-тѣ*. И единъ
отъ тѣхъ, като видѣ че исцѣлѣ, повѣрихъ
16 ся и съ голѣмъ гласъ славѣше Бога, И
падна на лице при нозѣ-тѣ му, та му
17 благодарѣше; и той бѣ Самарянинъ. А
Иисусъ отговори и рече: Не ся ли очисти-
хъ десетима-та, а дѣ сѣ деветима-та?
18 Не ся ли намѣрихъ *други* да ся вѣрихъ
да въздадѣтъ славу Богу, но токо тойзи
19 иноплеменикъ? И ꙗко рече му: Стани та
си иди; твоя-та вѣра ти исцѣли.
20 И пошлѣанъ отъ Фарисей-тѣ, кога ще
дойде царство-то Божіе, отвѣща имъ, и
рече: Царство-то Божіе нѣма да дойде
21 съ изглеждане: ꙗко нито ще *си* рекхъ:
Ето тука е, или, ето тамъ; защото ето,
22 ꙗко царство-то Божіе вѣтрѣ въ васъ е. И
рече на ученицы-тѣ: "Ще дойдѣтъ дни
когато ще пожелаете да видите единъ
отъ дни-тѣ на Сына Человѣческаго, и нѣ-
23 ма да видите. И ꙗко ви рекхъ: Ето
тука е, или ето тамъ е; да не отидете,
24 нито да тичаете подирѣ му. Защото ꙗко
свѣтлѣвица-та, която блѣска отъ единъ-
тѣ *край* на поднебеснѣ-тѣ, свѣти до дру-
гый-тѣ *край* на поднебеснѣ-тѣ, така ще
бѣде и Сынъ Человѣческій въ свой-тѣ си
25 день. Но ꙗко првомъ трѣбѣва *той* да пострада
много, и да бѣде отхвърленъ отъ тойзи
26 родъ. И ꙗко въ дни-тѣ Ноевы така ще
бѣде и въ дни-тѣ на Сына Человѣческаго.
27 Ядѣхъ, пяхъ, женихъ ся, и задомѣвахъ
до день-тѣ въ който Ное влѣзе въ ков-
чегъ-тѣ; и дойде потопъ-тѣ и погуби вси-
28 кы-тѣ. ꙗко подобно както станѣ и въ дни-
тѣ Лотови, ядѣхъ, пяхъ, купувахъ, про-
29 давахъ, садѣхъ и градѣхъ: И ꙗко въ който
день излѣзе Лотъ изъ Содомъ навали огнь
и жупелъ отъ небе-тѣ, и погуби вси-
30 кы-тѣ. На това подобно ще бѣде и въ день-тѣ
въ който ꙗко Сынъ Человѣческій ще ся яви.
31 Въ оныи день, ꙗко който ся намѣри на по-
крытѣ-тѣ, и сждѣе-тѣ му въ кѣщи, да
не слѣзе да ги земе; и който е на нивѣ,
32 такожде да ся не враща назадъ. ꙗко Помнѣте
33 Лотовѣ-тѣ женѣ. ꙗко който поиде да си
уварди животъ-тѣ, ще го изгуби; и който
34 го изгуби, ще го уварди. Казувамъ ꙗко ви, въ
онѣхъ ноцѣ ще бѣждѣтъ двама на едно
лѣгло; единъ-тѣ ще ся земе а другый-
35 тѣ ще ся остави. Двѣ *женѣ* ще наедно да

мелѣхъ; една-та ще бѣде зѣта, а друга-
36 та ще ся остави. Двама ще бѣждѣтъ на
нивѣ; одинъ-тѣ ще ся земе, а другый-тѣ
37 ще ся остави. Отговарятъ и казуютъ му:
"Кѣждѣ, Господи? А той имъ рече: Дѣто
е трупъ-тѣ, тамъ ще и орли-тѣ да ся съ-
берхъ.

ГЛАВА 18.

1 Казуваше имъ още и притчѣ, какъ ꙗко трѣбѣ-
ва всякога да ся молятъ, и да ся не об-
2 лѣняватъ: И говорѣше: Имаше въ нѣкой
си градъ единъ сѣдникъ, който ся отъ
Бога не боеше, и отъ человекъ ся не сра-
3 муваше: Имаше и една вдовица въ тойзи
градъ, та идѣше при него и му казуваше:
Отдай ми право-то отъ сыпери-тѣ ми:
4 И до нѣколко врѣме не рачи; а испослѣ
рече въ себе си: Ако и отъ Бога ся не
боѣхъ, и отъ человекъ ся не срамувамъ,
5 ꙗко то на тѣхъ вдовицѣ, понеже ми до-
сажда, нека и отдамъ право-то, да не иде
6 до край да мя отяготѣва. И рече Господъ:
Слушайте же казува неправедный-тѣ сѣ-
7 дникъ: А ꙗко Богъ нѣма ли да отдаде пра-
во-то на свои-тѣ избранни, които выкатъ
къмъ него дѣня и ноцѣ, ако и да длѣто-
8 трии за тѣхъ? Казувамъ ви, ꙗко ще имъ
отдаде право-то скоро. Но Сынъ Человѣ-
ческій кога дойде да ли ще намѣри вѣрѣ
на земѣ-тѣхъ?
9 И пакъ на нѣкои ꙗко които ся надѣхъ
на себе си ꙗко сѣ праведни, и унищожѣ-
10 вахъ други-тѣ, рече тѣмъ притчѣ: Двама
человѣци възлѣзохъ въ храмъ-тѣ да ся
помолятъ, единъ-тѣ Фарисей а другый-тѣ
11 мытарь. Фарисей-тѣ ся ꙗко исправи и моля-
ше ся въ себе си така: Боже, ꙗко благода-
рихъ ти, че не съмъ както други-тѣ чело-
вѣци, грабители, обидници, прѣлюбодѣйци,
12 или както тойзи мытарь: Постѣхъ дваждѣ
въ седмицѣ-тѣ, десетѣкъ давамъ отъ все-
13 го що придобѣхъ. И мытарь-тѣ като стоѣ-
ше изъ далечъ не щѣше нито очи-тѣ си
къмъ небе-то да подигне, но бѣше ся въ
14 гради-тѣ си и думаше: Боже, бѣди ми-
лостивъ менѣ грѣшному. Казувамъ ви, че
той слѣзе у дома си оправданъ *по слову*, не-
жели оный; защото ꙗко всякой който въз-
нася себе си, ще ся смири; а който сми-
рѣва себе си, ще ся възнесе.
15 ꙗко ꙗко Приносѣхъ му още и дѣница, да ся
прикосне до тѣхъ: а ученицы-тѣ като ви-
16 дѣхъ възбранныхъ имъ. Но Иисусъ ги по-
выка, и рече: Оставѣте двѣ-та да дохо-

з Лев. 13; 46.

и Лев. 13; 2. 14; 2. Мат. 8;

4. Гл. 5; 14.

и Мат. 9; 22. Мат. 5; 34. 10;

52. Гл. 7; 50. 8; 48. 18; 42.

и Ст. 23.

и Рим. 14; 17.

и Мат. 9; 15. Иоан. 17; 12.

и Мат. 24; 23. Мар. 13; 21.

Гл. 21; 8.

о Мат. 24; 27.

и Мар. 8; 31. 9; 31. 10; 33.

Гл. 9; 22.

р Быт. 7; Мат. 24; 37.

с Быт. 19.

т Быт. 19; 16. 24.

и 2 Сол. 1; 7.

ф Мат. 24; 17. Мар. 13; 15.

и Быт. 19; 26.

и Мат. 10; 39. 16; 25. Мар.

8; 35. Гл. 9; 24. Иоан. 12;

25.

и Мат. 24; 40. 41. 1 Сол. 4;

17.

и Иоан. 39; 30. Мат. 24; 28.

—

и Гл. 11; 5. 21; 36. Рим. 12;

12. Евес. 6; 18. Кол. 4; 2.

1 Сол. 5; 17.

и Гл. 11; 8.

и Отк. 6; 10.

и Евр. 10; 37. 2 Пет. 3; 8. 9.

и Гл. 10; 29. 16; 15.

и Псал. 135; 2.

и Иса. 1; 15. 58; 2. Отк. 3;

17.

и Иоан. 22; 29. Мат. 23; 12.

Гл. 14; 11. Іак. 4; 6. 1 Пет.

5; 5, 6.

и Мат. 19; 13. Мар. 10; 13.